№ 12. Sobota 16. Stycznia 1858. Rok wydania 48.

GAZETA LWOWSKA.

Z Dodatkiem tygodniowym i Dziennikiem urzędowym codziennym, tudzież Rozmaitościami co Środy, kosztuje w prenumeracie: Bez poczty: kwartalnie 3 złr. 45 kr., miesięcznie 1 złr. 20 kr. Z pocztą: kwartalnie 4 złr. 30 kr., miesięcznie 1 złr. 35 kr. — Insercya od wiersza w półkolumnie (drukiem garmont) po raz pierwszy 4 kr., następnie po 2 kr. m. k. Reklamacye są wolne od opłaty pocztowej.

PRZEGLĄD.

Monarchya Austryacka.

Rzecz urzędowa.

Lwów, 9. stycznia. C. k. komisya krajowa dla spraw osobowych mieszanych urzędów powiatowych w lwowskim okręgu administracyjnym mianowała c. k. auskultanta, Hipolita Lewickiego, prowizorycznym aktuaryuszem urzędu powiatowego w Sokalu.

Lwów, 9. stycznia. Na polepszenie wyposażenia nauczyciela w Lisowicach, obwodzie Stryjskim, obowiązała sie rzeczona gmina wiejska zamiast dawanej dotychczas rocznej składki 50r. płacić odtąd rocznie sto reńskich 54 kr m. k. półrocznemi ratami w ten sposób, że każdy gospodarz całego gruntu, jakich obecnie jest w Lisowicach 74. będzie płacić rocznie 39 kr. m. k., każdy z 115 zagrodników 34 kr. m. k., a każdy z 34 chałupników 12 kr. m. k.

Okazaną przezto dążność ku podźwignięciu nauki ludu podaje niniejszem c. k. namiestnictwo do wiadomości powszechnej.

Wiedeń, 10. stycznia. Dnia 9. stycznia 1858 wyszedł w c. k. nadwornej i rządowej drukarni w Wiédniu i został rozesłany II. zeszyt Dziennika ustaw państwa.

Zeszyt ten zawiera:

Nr. 2. Dekret ministerstwa wyznań religijnych i oświecenia z d. 11. grudnia 1857, prawomocny w całym obwodzie państwa, którym sie ogłasza rozciągnięcie potwierdzonego w najwyższej instancyi prowizorycznego regulaminu taxy duchownego sądu małżeństwa archydyecezyi wiédeńskiej na niektóre inne dyecezye.

Nr. 3. Rozporządzenie ministerstwa handlu z d. 30. grudnia 1857, którem się wydaje przepis względem używania mostowych wozów Schönemanna.

Nr. 4. Dekret ministerstwa skarbu z d. 31. grudnia 1857, prawomocny we wszystkich krajach koronnych powszechnego okręgu celnego względem upoważnienia głównego celnego urzędu I. klasy w Opawie do celnego postępowania w komunikacyi na austryackich kolejach żelaznych, dotykających linii celnej.

Nr. 5. Rozporządzenie cesarskie z d. 1 stycznia 1858, względem sposobu, w jaki należy zastosować przepisy patentu z 16. stycznia 1854 Dzien. ust p. nr. 21, 22 i 23 do dóbr duchownych w Węgrzech, Kroacyi i Slawonii, następnie w Serbskiem Województwie i Temeskim Banacie.

Sprawy krajowe.

Lwów, 11. stycznia. Jego Excelencya Namiestnik nadał stypendyum z fundacyi Franciszka barona Hauera w rocznej kwocie 61 złr. m. k., przeznaczone dla ubogich synów urzędników galicyjskich po ukończeniu nauk gymnazyalnych, ze względu na zaszczytne zalecenie pp. profesorów kolegium jurydycznego na uniwersytecie lwowskim słuchaczowi praw Albertowi Kiernikowi.

(Program pogrzebu fm. Radetzkiego.)

Wiedeń, 13. stycznia. *Gazeta wiédeńska* pisze:

„Uroczystość pogrzebu zgasłego marszałka hrabi Radetzkiego odbędzie się w Medyolanie, jak wiadomo, we czwartek na d. 14go b. m., a w niedzielę d. 17. b. m. staną zapewne pośmiertne zwłoki w Wiédniu. Na noc będą złożone tymczasowo w kościele c. k. arsenału, a nazajutrz d. 18. po uroczystem błogosławieństwie w metropolitalnym kościele ś. Szczepana odejdą na miejsce swego spoczynku do Wetzdorfu w Niższej Austryi.

Zgasły marszałek życzył sobie oddawna spocząć w Wetzdorfie. Postanowienie to znajduje się nietylko jako ostatnia wola w testamencie, ułożonym w 85. roku życia w Weronie dnia 2. listopada 1855, ale zachowało się także wiele dawniejszych własnoręcznych listów marszałka, które wyraźne objawiają życzenie, aby po śmierci zawieziono zwłoki jego w to miejsce.

W jednym z tych listów dziękuje marszałek właścicielowi Wetzdorfu za przygotowany grób dla siebie, i prosi, aby pochowaniu jego w tem miejscu władze się nietylko nie sprzeciwiały, ale nawet wszelkie możliwe starały się usunąć trudności.

Jakkolwiek oceniamy objawiane z wielu stron życzenie, by zwłoki tego wielkiego męża w Medyolanie lub Weronie, widowni jego długoletniej zaszczytnej działalności, albo też w stolicy państwa w Wiédniu pochowane zostały, to przecież musiano w duchu pobożności wypełnić święcie jego stanowczo i kilkakrotnie wyrzeczoną wolę, i zwłoki bohatera będą przeto złożone w grobowcu, który obrał sobie sam „u boku swego dawnego przyjaciela fm. barona Wimpffen."

Wykaz stanu

austryackiego banku narodowego z dnia 31. grudnia 1857.

Stan czynny.

		zł.	kr.	zł.	kr.
Moneta brzęcząca i sztaby złote				90,813.421	10
Pożyczka Hamburska w sztabach srebrnych: Przednich koloń. grzywnach 361.479 złr. 15 kr.					
$12\frac{1}{2}$ gr. a złr. 20 . . . 7,229.599 „ 31 „				98,043.020	41
Eskomptowane efekta, przypadłe między 5 i 95 dniami . . .		56,083.323	$16\frac{3}{4}$		
detto w Pradze	3.852.641r. 38k.				
detto w Bernie	2,498.832r. 19k.				
detto w Peszcie	2,599.415r. 34k.				
dtt. w Tryeście	1.400.000r. —k.) 4 600 996r. 10k.) 6,000.996r. 10k.				
detto we Lwowie	900 244r. 34k.				
detto w Gradcu	999 897r. 48k.				
detto w Linzu	718.705r. 44k.				
detto w Ołomuńcu	872.291r. 2k.				
detto w Opawie	499 634r. 54k.				
detto w Kronsztad.	999.926r. 40k.				
detto w Klagenfurc.	333.702r. 48k.				
detto w Krakowie	210.704r. 25k.				
detto w Lublanie	378.208r. 29k.				
detto w Fiumie	493.127r. 45k.				
dtto w Debreczyn.	400.116r. 12k.				
detto w Temeswar.	494.723r. 2k.				
deto w Reichenberg.	453.866r. 38k.				
deto w Inspruku	94.375r. —k.	22.801.410	42	78,884.733	$58\frac{3}{4}$
Zaliczki na deponowane według statutów krajowe obligacye spłacalne najdalej za 90 dni				74.810.000	—
detto w pożyczkowych zakładach filialnych . .				11,399.400	—
Pożyczka na hipoteki				13,835.300	—
detto przez państwo gwarantowana				1,043.800	—
Fundowany dług państwa na spłacenie pieniędzy papierowych w. w. a mianowicie:					
a) po 4% uprocentowany	25,266.263r. $59\frac{1}{4}$k.				
b) nieuprocentowany . .	28,418.090r. $19\frac{1}{4}$k.			53,684.354	$18\frac{2}{4}$
Uregulowany konwencyą z 18. października 1855 dług hipotekowany na dobrach skarbowych oddany bankowi narodowemu do sprzedania	155,000.000r. — k.				
Z tego przychodami z dóbr zmniejszony	4,900.000r. — k.			150,100.000	—
Stan funduszu rezerwowego w oblig. rząd. . . .				10.361.558	31
Stan funduszu pensyi w akcyach bankowych . .				1,092.122	16
Wartość gmachu bankowego i innych aktywów .				16.462.864	$32\frac{2}{4}$
Suma . .				509,717.154	$17\frac{3}{4}$

Stan bierny.

	zł.	kr.
Obieg banknotów	383.480.789	—
Listy zastawne w obiegu	5.595.000	—
Fundusz rezerwowy	10.361.588	$17\frac{3}{4}$
Fundusz pensyi	1,074.297	1
Niepodniesione jeszcze dywidendy, mające się wykupić asygnacye, tudzież saldi bieżacych rachunków	6.022.629	59
Fundusz bankowy	103,182 850	—
Suma . . .	509,717.154	$17\frac{3}{4}$

Hiszpania.

(Mianowania. — Projekt dotacyi księcia Asturyi. — Festyny. — Łaski Królowy.)

Z **Madrytu** donoszą z dnia 7. stycznia: Dziennik *Gazeta* ogłasza dekret mianujący pana Isturiz prezydentem, a księcia Veragua i jenerała Soria wiceprezydentami senatu.

— Prawie wszyscy deputowani są już obecni. Kortezom ma być przedłożony projekt względem dotacyi księcia Asturyi w liście cywilnej.

— Na cześć urodzin księcia Asturyi ułaskawiła Królowa wielu wojskowych przestępców. Rozpoczęte na d. 4. b. m. uroczystości wypadły bardzo świetnie w stolicy. Dwór, municypalność, szlachta i stan handlowy uświetniły bieżące festyny licznemi i hojnemi dziełami dobroczynności.

Anglia.

(Termin zaślubin Królewny. — Lista ofiar indyjskich. — Wiadomości bieżące. — Żałoba powszechna po Havelocku. — Klejnoty hanowerskie. — Okręt Lawiathan. — Odnowienie traktatu holenderskiego z Japonią. — Doniesienia z Przylądka.)

Londyn, 10. stycznia. *Gazette* zawiera urzędowe ogłoszenie, że zaślubiny Królewny z księciem Fryderykiem Wilhelmem nastąpią 25. b. m. — Dalej podaje ta gazeta długą listę osób, które padły ofiarą buntu na rozmaitych stacyach indyjskich. Z treści widać jednak, że ta lista nie jest jeszcze dokładna.

— W Londynie mówią znowu o tem, że byłoby w porę udzielić księciu Albertowi tytuł królewski.

— Żal nad zgonem jenerała Havelocka jest w całej Anglii głęboki i powszechny. Objawiają go też wszędzie w sposób zwyczajny przy wielkich nieszczęściach narodowych. W Liverpoolu pozwijały wszystkie okręta do połowy swe bandery, a po innych miastach pozamykano sklepy na pierwszą wiadomość o zgonie walecznego oswobodziciela Luknowa. „Boleśniej niż w zamku windsorskim — pisze *Court Journal* — nie opłakują zgonu jenerała Havelocka na żadnym może punkcie W. Brytanii. Powiększyło to jeszcze smutek Królowy, że waleczny ten mąż zeszedł ze świata, nie dowiedziawszy się nawet, jak Królowa i ojczyzna chcieli mu wynagrodzić jego ważne zasługi. Teraz już możemy obwieścić, że Królowa miała zamiar nadać mu tytuł i godność para, a dowiadujemy się także, że na wiadomość o śmierci bohatera wyraziła J. M. Królowa życzenie wziąć pod swoją opiekę pozostałe po nim sieroty. Parlament dał już do zrozumienia, że nie odmówi swego przyzwolenia, aby naznaczona ojcu pensya 1000 funt. sztr. przeszła w puściznie na syna; teraz jak z pewnego dowiadujemy się źródła, otrzymają żona i córki zgasłego osobno po 500 funt. sztr. rocznej płacy i będą mogły zająć mieszkanie w królewskim pałacu Hampton Court. Zdaje się nadto, że bil co do jego pensyi przyjdzie teraz w odmiennej osnowie pod obrady parlamentu, bo nietylko że nie zapadła jeszcze stanowcza co do niego uchwała, ale jenerał Havelock rozstał się już ze światem, nim otrzymał dekret z przyznaniem pensyi. Nie podlega też żadnej wątpliwości, że parlament przeniesie na syna jednozgodnie tak samą pensyę, jako też i godność paroską, na którą zasłużył ojciec.“

— Wartość powróconych Hanowerowi klejnotów koronnych wynosi według dziennika *Times* blisko 100.000 funt. sztr.

— Okręt „Lewiathan“ posunięto przedwczoraj znowu nieco dalej.

— Londyńskie depesze donoszą według otrzymanych z listopada wiadomości z Nangasaki, pod dniem 6. b. m., że Cesarz Japonii, aby uniknąć zerwania stosunków z Holandyą, podpisał dodatkowe artykuły do traktatu z dnia 9. listopada 1855 roku. Jeden artykuł zastrzega dokładniejszą na przyszłość regulacyę handlowej wolności. Europejski kupiecki stan przyjął to odnowienie traktatu z radością.

— Parostatek „Dane“ przywiózł wiadomości z Przylądka z dnia 30. listopada. Pomiędzy podróżnymi znajduje się znany komendant angielsko-niemieckiej legii baron Stutterheim. W kolonii Przylądka panował zupełny pokój. 3000 Kafrów szukało u niej przytułku; z tych użyto 1147 przy rządowych budowlach w King Wiliams Town, innych używają do usług. Wojska w drodze z Anglii do Indyi przybyły w najlepszym stanie na Przylądek, zkąd odesłano już do 3500 ludzi na plac boju. Prócz tego dostarczyła kolonia artylerzystów i blisko 2000 koni.

Francya.

(Nowiny dworu. — Zgon Reszyda Baszy. — Telegraf zaatlantycki. — Łaski Szacha perskiego.)

Paryż, 10. stycznia. Na wczorajszy pierwszy bal dworski zebrało się nierównie mniej gości, niż się spodziewano, a to dla panującej tu od kilku dni nadzwyczajnie mocnej grypy. Ich Mość Cesarstwo bawili do godziny 11tej. Cesarzowa miała na sobie białą tiulową suknię z tuniką aksamitną. Cesarz tańczył pierwszego kadryla z panią Cowley.

— W ubiegłym tygodniu dowiedział się świat prawie w jednym i tym samym czasie o kilku dotkliwych stratach. Najprzód zaskoczyła śmierć marszałka Radetzkiego, następnie nadeszła wiadomość o zgonie jenerała Haveloka, a tuż zgasł zaraz nagle turecki mąż stanu, z którego imieniem łączy się ściśle i bezpośrednio nowa era otomańskiego państwa. Lubo broniąc zacięcie zwierzchniczych praw Turcyi w sprawie Księstw Naddunajskich, sprzeciwiał się Reszyd Basza w ostanich czasach polityce francuskiej i dłuższy czas zostawał w jawnem nieporozumieniu z posłem francuskim, to przecież myli się każdy, ktoby mniemał, że Francya nie ubolewa głęboko i dotkliwie nad stratą, jaką poniosła Turcya i cała cywilizacya, opłakując zgon tak wysoce uzdolnionego i zasłużonego męża stanu jak zgasły Reszyd Basza. J. M. Cesarz wyraził już swoją kondolencyę synowi nieboszczyka Dżemil Bejowi, który jak słychać ma niezwłocznie udać się do Carogrodu.

— Pan Lesseps przedłożył już wys. Porcie swe memorandum co do przekopania międzymorza Suez i spodziewa się otrzymać wkrótce przyrzeczone potwierdzenie sułtańskie.

— Towarzystwo transatlantyckiego telegrafu miało otrzymać pozwolenie od Cesarza rosyjskiego pociągnąć drut przez gościniec Berynga.

— Jednocześnie z proklamacyą nowego następcy tronu w Persyi nadał Szach wielu znakomitym mężom zagranicy order złotego Lwa. Pomiędzy tymi znajduje się także marszałek Pelissier.

Włochy.

(Pora pogodna. — Powinszowania noworoczne i imienin papieskich. — Wsparcie dotkniętym klęską trzęsienia.)

Rzym, 4. stycznia. Dzień Nowego roku był tak piękny i jasny, ze rzemieślnicy i wieśniacy zabawiali się wesoło po szynkowniach i ogrodach jak śród najpiękniejszej wiosny lub jesieni. Wszakże rankami i nocami daje się już czuć dotkliwe zimno.

Coroczne życzenia składają tu sobie zwyczajnie przed świętami Bożego narodzenia, za wpływem Francuzów zaczynają jednak coraz bardziej wchodzić w modę gratulacye noworoczne. Naczelny wódz załogi francuskiej, jenerał Goyon, udał się w południe w dzień Nowego roku z całym swym korpusem oficerów do Jego Świątobliwości a pod koniec swej mowy gratulacyjnej prosił Ojca św. o apostolskie błogosławieństwo dla Cesarza Napoleona, dla siebie, swej dywizyi i całej armii francuskiej.

Jego Eminencya kardynał seskretarz stanu Antonelli, przedstawił Jego Świątobliwości w charakterze ministra wojny na d. 27. grudnia oficerów armii papieskiej i wyzszych urzędników ministeryum wojny. Dzień 27. grudnia uchodzi zawsze za dzień imienin Jego Świątobliwości, lubo jego imię chrzestne Giovani ustąpiło imieniu papieskiemu Pius.

— J. M. Król Neapolu ofiarował z własnych funduszów 8000 dukatów na korzyść najuboższych, trzęsieniem ziemi poszkodowanych rodzin, a J. M. Królowa ofiarowała 2000 dukatów. — Przy recepcyi w Gaecie, na dniu 23. grudnia z powodu uroczystości Bożego narodzenia wynurzył Jego Mość Król smutek, jakim go przejęło straszne nieszczęście, które w tak okropny sposób dotknęło kilka prowincyi, oraz wyraził życzenie, aby możniejsi wspierali nieszczęśliwych według możności.

Niemcy.

(Otwarcie Izb w Berlinie. — Buletyn zdrowia Króla wirtemberskiego. — Przywilej banku mnichowskiego. — Zmniejszenie proletaryatu.)

Berlin, 12go stycznia. Dziś otworzył prezydent ministrów sejm krajowy. Mowa od tronu wspomina słabość Króla, wyrażając nadzieję blizkiego, zupełnego wyzdrowienia Jego kr. Mości. Dalej następuje wzmianka o blizkich zaślubinach księcia Fryderyka Wilhelma i o sprawie Księstw Holsztynu i Lauenburga. Prusy postanowiły wspólnie z innemi rządami niemieckiemi obstawać przy prawach Niemczy. Oprócz budżetu państwa zapowiada mowa od tronu tylko ustawę względem zamknięcia banków rentowych, kilka traktatów handlowych i projekt względem zawieszenia ustawy o lichwie Dochody państwa pomnożyły się i dozwalają obok pokrycia naglących potrzeb odłożyć pewną sumę na podwyższenie płacy niższych urzędników.

Jenerał-adjutant Jego M. Króla, jenerał-porucznik Willisen, odjechał dnia wczorajszego z rozkazu J. M. Króla na uroczystość pogrzebu ś. p. hrabi Radetzkiego do Wiednia. Towarzyszą mu pułkownicy Walther i Croneck, komendant pułku grenadyerów Cesarza Franciszka, i major Borcke z tego samego pułku. Armia pruska uczciła szczerem współczuciem zgon sędziwego bohatera.

Frankfurt, 12. stycznia. Bank tutejszy zniżył dyskonto swoje na 4%.

— W **Sztutgardzie** ogłoszono dnia 9. b. m. następujący buletyn lekarski:

„Po dość spokojnie przepędzonym dniu popadł Jego król. Mość około północy w silniejszą gorączkę a stosunkowo wzmogła się i febra. Po północy jednak powróciła spokojność, a nad rankiem przyszedł i sen. Dziś rano uśmierzyła się znacznie febra i w ogóle polepszył się stan zdrowia Jego król. Mości.“

Mnichów, 6. stycznia. Według świeżo przejrzanych statutów względem zabezpieczenia życia w tutejszym banku postanowiono, że może nietylko ludność bawarska, ale oraz szwajcarska, austryacka i innych niemieckich państw wchodzić z tym bankiem w układy, i umawiać się o zabezpieczenie życia na czas oznaczony, albo nieoznaczony, a to do wysokości 20.000 złr.

Darmsztad, 4. stycznia. Nad środkami, w jaki sposób możnaby zmniejszyć liczbę proletaryatu, zajmowano się już wielokrotnie. Najpewniejszym środkiem jest niezawodnie szczera chęć i połączone siły działania. Ile dokonać da się w małem nawet kółku, może posłużyć za dowód właśnie teraz wydane pisemko: „Zakład roboczy dla dzieci w Darmsztadzie. Opis założenia i rozwinięcia tego zakładu po 30letniem istnieniu. Wydanie naczelnika zakładu.“ Z mnożeniem się ludności stolicy pomnażał się także coraz więcej

i proletaryat. Widok licznych dzieci proletaryatu spowodował przyjaciół ludzkości do założenia tego zakładu, który rozwinął się znacznie, i osiągnął tyle, że proletaryat znacznie się pomniejszył.

Dania.

(Przepis względem przedruków dziennikarskich. — Położenie Danii.)

Kopenhaga, 7. stycznia. Nowa ustawa względem przedruków zakazuje dziennikom przytaczać wiadomość z innych gazet, nie wymieniając źródła za każdą razą.

— Wyjaśniając obecny stan sporu między rządem duńskim a Niemcami, pisze *Gazeta petersburska* pomiędzy innemi:

„Nie podlega żadnej wątpliwości, że Dania przyjęła na siebie pewne zobowiązania, których powinna dopełnić po słuszności. Zobowiązania dają się według osnowy austryackiej depeszy w krótkości w następujący zebrać warunek. Rząd duński powinien nowy porządek państwa przeprowadzić na drodze konstytucyjnej i to w taki sposób, aby żaden kraj koronny nie brał góry nad innym. Ustanowioną więc przeto równość i niezawisłość wszystkich części korony uznała sama Dania i przyrzekła zarazem nie wcielać Szlezwigu do Danii. Powodem zaś, że duńsko-niemiecka sprawa wytoczyła się na nowo przed zgromadzeniem związkowem, był tylko opór Danii w dopełnieniu przyjętych zobowiązań. Księstwa opierają się w swej opozycyi przeciw rządowi duńskiemu ściśle na umowach od r. 1850 do 1852 i na najwyższem obwieszczeniu duńskiem z 28. stycznia 1852 i nie pragną nic innego, jak tylko, aby z wszystkiemi konsekwencyami dopełniono im raz wyrażonych obietnic.

Grecya.

(Pamiątka 25letniej rocznicy panowania Króla.)

W drugiej Izbie odbywały się obrady względem uroczystości, która ma odbyć się dnia 6. lutego na pamiątkę 25letniej rocznicy przybycia J. M. Króla do Nauplii. Deputowani, Zaimis z Kalawrity i Loutos z Patry podali wniosek, aby rząd na cześć dnia tego wszelkich przyłożył środków, i aby pozwolono sumę 100.000 drachm; nakoniec aby na koszt rządu zakończono godnie pomnik, który w ówczas na miejscu wylądowania Króla stawiała gmina Nauplia. Te wnioski przyjęła Izba jednogłośnie, równie jak senat, gdzie obaj senatorowie Christides i Palamides wyrazili w szczerem uniesieniu, by uroczystość dnia tego była cale w duchu narodowym.

Turcya.

(Skonsolidowanie długu państwa. — Najazdy Czernogórców. — Orkiestra niewieścia.)

Według dziennika *Presse d'Orient* ma być turecki dług państwa w następujący sposób skonsolidowany. Za długi cywilnej listy i za część papierowych pieniędzy, będą sześcioprocentowe obligacye długu państwa wydawane i powoli stopniowo umarzane. Wydawanie ma rozpocząć się z końcem miesiąca marca.

— Ten sam dziennik zawiera korespondencyę z Jeni Bazaru z 12. grudnia i donosi, że Czernogórcy wpadli ponownie na turecką ziemię. Siedmiotysięczny korpus Czernogórców przekroczył granicę ku Herzegowinie, między Niksich a Drobniakiem, i udał się na Piwę gdzie ludność połączyła się z nimi. Ztamtąd udali się do Jezery, stolicy Bin-Baszy, Baszy-Bozuków, i blokuje to miasto. Wojsko w Jeni Bazarze i w okolicy otrzymało rozkaz do marszu, a naczelny wódz Rumelii Ismail Basza był z dziesięcioma batalionami w marszu na Ipek.

— W pałacu jednej z tureckich księżniczek tworzą obecnie orkiestre z samych kobiet. Taka orkiestra istnieje już w sułtańskim pałacu.

Azya.

(Uzupełnienie telegramu indyjskiego. — Telegramy indyjskie.)

Zawarte w najświeższym telegramie z Bombaju z d. 18. grudnia wiadomości nadeszły teraz w nieco obszerniejszej osnowie w urzędowej depeszy lorda Lyons, wyprawionej z Malty pod d. 9. b. b. Anglicy opuścili Luknow. Jenerał Outram zajął Alumbagh. Jenerał sir Collin Campbell i jenerał Windham porazili dwukrotnie kontyngens gwaliorski i zabrali mu wszystkie działa i bagaże. W bitwie, stoczonej na d. 27. listopada poległ brygadyer Wilson. Ghurkowie musieli zpod Luknowa uchodzić o 100 mil przed powstańcami audhyjskimi. W Rohilkundzie panował spokój. Mały wybuch w Kolapore i południowym kraju Mahrattów przytłumiono w porę, i odtąd powrócił spokój w tych stronach. Według doniesienia jenerała sir Collin Campbell z Cawnpuru z d. 10. grudnia dopędził jenerał Grant uchodzącego nieprzyjaciela pod Seoninghaut i zabrał mu bagaze i 15 dział. Dwa pułki Holkara podniosły bunt, lecz je rozbrojono natychmiast. W Pendzabie nie zakłócono nigdzie spokoju.

— Według innej również urzędowej depeszy z Indyi nie poniosły powstańcy gwaliorscy zupełnej klęski. Główny ich korpus przeszedł Ganges a jenerał Grant dopędził i pobił tylko tylną straż. W walce tej poległo 100 rokoszan. Zadawszy klęskę jenerałowi Windham nie czekali powstańcy na jenerała Campbell, ale zwrócili się ku królestwu Audhy. Jenerał Grant doścignął ich w marszu.

Wyjaśnienia tych sprzeczności doczekamy się, jak słusznie nadmienia *Gazeta Kolońska*, dopiero z depeszy następnych. Zdaje się, że jenerał sir Collin Campbell nie stoczył żadnej wcale bitwy z korpusem gwaliorskim, ale donosił tylko o zwycięstwie jenerała Grant. Ztąd urosło tak uderzające nieporozumienie.

— Londyński dziennik *Observer* z 10. stycznia pisze:

Redakcya dziennika *Observer* sobota, w ncy $^1/_2$12.

„Ministeryum spraw zewnętrznych otrzymało dziś o 9. godzinie wieczór telegram następujący z Malty pod dniem 9. stycznia o pół do trzeciej po południu, który Lord Lyons nadesłał.

„Sir Collin Campbell do jenerał-gubernatora.

Kawnpur, 10. grudnia 1857.

„Właśnie teraz przybyła depesza jenerała Hope Grant z 9. królewskiego pułku lansierów. Według tej depeszy dopędził jenerał Grant zbiegów t. j. kontyngens gwaliorski właśnie wtedy, gdy zaczęli się przeprawiać za Ganges. Jenerał uderzył na nich z swą konnicą i artyleryą, a po zaciętej pół godzinnej walce zabrał im 15 dział, pomiędzy temi jedno 18funtowe i ośm 9funtowych, trzy 12 funtowe granatniki, dwa 4funtowe i jedno indyjskie 6funtowe działo, równie jak wszystkie ich zapasy, wozy, znaczną ilość amunicyi, woły i t. d. Jenerał Grant ocenia stratę nieprzyjaciela na blisko 100 ludzi, sam został lekko raniony, jednak nie utracił ani jednego żołnierza. Życzę Waszej Wysokości szczęścia do szczęśliwego zakończenia tej kampanii.

Ten telegram w prywatnym liście z Kalkuty z pewnego źródła, przybył wczoraj wieczór pocztowym statkiem „Waletta" z Alexandryi do Malty.

„Malta, 9. stycznia $2^1/_2$ godz. po południu. Lyons, admirał."

Dziennik *Observer* robi względem powyższego telegramu następujące uwagi: „Z powyższego telegramu widziemy, że wiadomość klęski gwaliorskiego kontyngensu, co do szczegółów, których w tej mierze udzielił ogłoszony we czwartek telegram, potwierdza się zupełnie. Musimy jednak na to zwrócić uwagę, że nieprzyjaciel klęską dotknięty, był w ucieczce, zatem ta klęska nie mogła być zupełną. Zresztą nawet nie można się było spodziewać tego, gdyż powstańcy tworzyli armię, zaopatrzoną we wszystkie wojenne potrzeby, podczas gdy oddział jenerała Granta składał się tylko z konnicy i artyleryi. Zdobycie 15 ze 40 dział, o których wiedziano, że je posiada gwaliorski kontyngens, ujmie im więcej niż trzecią część artyleryi, a podane olbrzymie straty w pakunkach, amunicyi i pociągach osłabią powstańców jeszcze więcej. Mała liczba zabitych dowodzi tylko to, że główna siła nieprzyjacielskiej armii zapewne była już za Gangesem, i była już ubezpieczona, a korpus jenerała Grant pobił niezawodnie tylko maruderów. Nie podlega żadnej wątpliwości, że kontyngens Gwalioru, pobiwszy jenerała Windhama, nie miał tyle odwagi, oczekiwać przybycia sir Collin Campbella, i że był w zupełnym odwrocie do Audy, gdy go doścignął jenerał Grant i jego odważni lansiery.

Doniesienia z ostatniej poczty.

Wiedeń, 13. stycznia. Podług otrzymanej tu depeszy telegraficznej z Konstantynopola został Ali Basza mianowany wielkim wezyrem, Fuad Basza ministrem spraw zagranicznych, a Kibrisli Mehmed Basza prezydentem wielkiej rady tanzymatu.

Wenecya, 12. stycznia. Fregata parowa „Donau" przybyła tu dla zabrania zwłok fm. hrabi Radetzkiego.

Fiume, 12. stycznia. Bank narodowy udzielił tutejszym domom handlowym dla zapobieżenia szkodliwym skutkom bankructwa domu Nowak et Martinengo w Marsylii, zaliczki w kwocie 300.000 zr.

Paryż, 12. stycznia. Renta 3% 70. — Podług listu z Bombaju, ogłoszonego w *Correspondance Boullier*, zaczyna powstanie Sepojów rozszerzać się także na inne klasy ludu. Do Indyi odejdzie 9000 ludzi wojska posiłkowego. — Zatrzymany sądownie w Marsylii okręt amerykański umknął; w pogoń za nim wysłano paropływ wojenny.

Turyn, 11. stycznia. Izba uchwaliła 83 głosami przeciw 60, że kanonicy niemogą być wybierani. — Sąd apelacyjny potwierdził wyrok pierwszej instancyi, którym Bianchi Giovini skazany został za zakłócenie religii artykułem w dzienniku *Unione* na 6miesięczny areszt i 2000 fr. kary pieniężnej. — Paropływ „San Bernardino" wjechał 9. b. m. między Belgirate i Stresą śród gęstej mgły na barkę wiozącą 6 osób i zatopił ją.

Z Rzymu donoszą pod dniem 5. stycznia: Książę Alexander Torlonia ofiarował się założyć własnym kosztem na tutejszym uniwersytecie katedrę nauki leczenia obłąkanych z życzeniem, ażeby dyrektor domu szalonych w Ankonie został mianowany profesorem.

Madryt, 12. stycznia. Bravo Murillo został mianowany prezydentem Kortezów.

Kurs lwowski.

Dnia 15. stycznia.		gotówką		towarem	
		złr.	kr.	złr.	kr.
Dukat holenderski	mon. konw.	4	42	4	45
Dukat cesarski	„ „	4	45	4	49
Półimperyał zł. rosyjski	„ „	8	16	8	20
Rubel srebrny rosyjski	„ „	1	$36^1/_2$	1	37
Talar pruski	„ „	1	33	1	34
Polski kurant i pięciozłotówka	„ „	1	10	1	11
Galicyj. listy zastawne za 100 złr.	bez kuponów	78	20	78	50
Galicyjskie obligacye indemnizacyjne	bez kuponów	77	30	78	7
5% Pożyczka narodowa	bez kuponów	83	—	83	42

Kurs giełdy wiédeńskiej.

Dnia 13. stycznia o pierwszej godzinie po południu.

Pożyczka narodowa 5% 84 — $84^1/_{16}$. Pożyczka z r. 1851 S. B. 5% 92—93. — Lomb. wen. pożyczki z 5% 95 — 96. Obligacye długu państwa 5% $81^1/_2$—$81^5/_8$, det. $4^1/_2$% $71^3/_4$ — 72, det. 4% $64^1/_2$—65, detto 3% $50^1/_2$ — 51. detto $2^1/_2$% 41 — $41^1/_4$, detto 1% $16^1/_4$—$16^1/_2$. Oblig. Glogn. z wypłatą 5% 96. — — Detto Oedenburgs. z wypłatą 5% 95 — — —. Detto Peszt. 4% 95 — —. Detto Medyol. 4% 94 — —. — Obligacye indemn. niższ. austr. 5% 88 — $88^1/_2$, detto węgier. 79 — $79^1/_4$, detto galic. i siedmiogr. 78 — $78^1/_4$. detto innych krajów koron. 85 — 86. — Oblig. bank. $2^1/_2$% 63 — 64. Pożyczka loter. z r. 1834 326 — 328. Detto z roku 1839 125 — $125^1/_4$. Detto z r. 1854 $106^1/_2$—$106^3/_8$. Renty Como $15^1/_4$—$15^1/_2$.

Galic. list. zastawne 4% 77—78. Półn. Oblig. Prior. 5% 86—$86^1/_2$. — Glognickie 5% 80 — 81. Obligacye Dun. żeglugi par. 5% 85—$85^1/_2$. Oblig. Lloydy (w srebrze) 5% 87 — 88. 3% Prior. obl. tow. rząd. kolei żelazn. po 500 frank. za szt. 111 — 112. Akcyi bank. narodowego 990 — 991. Akcye c. k. uprzyw. towarzystwa kred. 238 — $238^1/_2$. Akcye niż. austr. tow. eskomp. 122 — $122^1/_4$. Detto Budzyńsko-Lincko-Gmundzkiej kol. 230 — 232. Detto półn. kolei $183^1/_4$ — —. Detto tow. kol. żel. za 500 frank. $302^3/_4$ — 303. Detto kolei ces. Eliz. po 200 złr. z wpłatą 30% 103 — $103^1/_4$. Detto Połud.-północn. niem. komunikacyjnej kol. żel. $95^1/_2$—$95^3/_4$. — Detto cisiańskiej kolei żel. 101 — $101^1/_4$. Detto Lomb.-wen. kol. żel. 259 — $259^1/_2$. Detto Cesarza Franc Józ. wschod. kol. żel. $195^1/_2$ — 196. Detto losy tryest. 105 — $105^1/_2$. Detto tow. żegl. parowej 543 — 545. Detto 13. wydania — — —. Detto Lloyda 380 — 382. Peszt. mostu łańcuch. 60 — 61. Akcye młyna parowego wied. 57 — 58. Detto Pressb.-Tyrnawskicj 1. wydania 19 — 20. Detto 2. wydania 29 — 30. Esterhazego losy 40 złr. $77^1/_2$ — 78. Windischgrätza losy 24 — $24^1/_4$. — Waldsteina losy $27^3/_4$—28. — Keglevicha losy 15 — $15^1/_4$. Ks. Salma losy 42 — $42^1/_2$. St. Genois 38—$38^1/_4$. Palffego losy 40 — $40^1/_2$. Clarego $39^1/_2$—$39^3/_4$.

Amsterdam 2 m. $87^3/_4$ l. Augsburg Uso 106. — Bukareszt 31 T. 269. — Konstantynopol 31 T. —. — Frankfurt 3 m. 105 l. — Hamburg 2 m. 78. — Liwurna 2 m. $103^3/_4$. — Londyn 3 m. 10 — 18. — Medyolan 2 m. $104^1/_2$. — Paryż 2 m. $122^3/_4$. — Cesarskich ważnych dukatów agio $7^1/_2$. — — Napoleons'dor 8 11 — 8 12. Angielskie Sover. 10 17 — — —. Imperyał Ros. 8—20.

Telegrafowany wiédeński kurs papierów i weksli.

Dnia 15. stycznia.

Oblig. długu państwa 5% $81^3/_4$; losowane obligacye 5% —; obligacye długu państwa $4^1/_2$% $71^1/_2$; 4% —; 3% —; $2^1/_2$% —; pożyczka loter. z r. 1834 —; z r. 1839 —; z r. 1854 $106^1/_8$; poż. nar. z r. 1854: $84^1/_{16}$. Oblig. banku —. Akcye bankowe 983. Akcye zakładu kredytowego $238^1/_2$. Akcye kolei półn. po 1000 złr. 1830 Austr.-franc. akcye kolei żelaz. po 500 fr. z wypłatą w ratach —; detto z pełną wpłatą 303; — kolej żelazna lomb.-wenecka —. Akcye kolei nadciskiej —. Kolej cesarzowy Elżbiety —. Kolej połud.-półn. komunikacyjna $189^3/_4$. Akcye żeglugi parowej na Dunaju po 500 złr. 546. Akcye żeglugi parowej Lloyda po 500 złr. —. Akcye niższo-austr. Towarzystwa eskomptowego po 500 złr $616^1/_4$. Galic. listy zast. 4% —. Oblig. indemn. niż.-austr. —; detto innych krajów koron. —; detto galicyj. —. detto węgierskie $78^7/_{16}$. Amsterdam —. Augsburg $106^1/_8$ l. Bukareszt 266. Konstantynopol 477. Frankfurt $105^3/_8$. Hamburg 78. Lipsk —. Liwurna —. Londyn 10.$18^1/_2$. Medyolan —. Marsylia $122^3/_4$. Paryż $123^1/_8$. Agio duk. ces. $7^1/_2$.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 15. stycznia.

Zajechali do hotelu rosyjskiego: PP. Niezabitowski Napol., z Nakła. — Hr. Dunin Borkowski Alexander, z Winniczek.

Zajechali do hotelu angielskiego: PP. Baroni Jan, z Słowity. — Br. Staffenberger Filip, c. k rotm., z Żółkwi. — Brötzer Jan, c. k. porucznik, z Żółkwi. — Dzierkowski Adam, z Chilczyc.

Zajechał do hotelu Langa: P. Leali Marquis Franciszek, z Demianowa.

Zajechał do hotelu europejskiego: P. Ritter Włodzimierz, z Bilitówki.

Zajechał do hotelu podolskiego: P. Krynicki Marceli, z Krynicy.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 15. stycznia.

PP. Hr. Dunin Borkowski Seweryn, do Szuparki. — Czermiński Jul., do Glińska. — Czajkowski Hipolit, do Bóbrki. — Hr. Deym, fml., do Brodów. — Jędrzejowski Stanisław, do Fels tyna. — Krötzer Jan, c. k. porucz., do Żółkwi. — Lityński Wen., do Litwinowa. — Linhard Antoni, c. k. pow. dyr. finans., do Sambora. — Pierzchała Ig., do Uszkowic. — Staffenberger Filip, c. k. rotm., do Żółkwi. — Teodorowicz Kajetan, do Wiédnia.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 14. stycznia.

Pora	Barometr w mierze parys. sprowadzony do 0° Reaum.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	328.14	— 3.4°	93 8	południowy sł.	pochmurno
2. god. popoł.	327.69	— 1 0°	89.6	zachodni „	śnieg
10. god. wiecz.	327.63	— 0 6°	92 6	„ „	lekka mgła

Wysokość śniégu 3‴.

TEATR.

Dziś opera niem.: „**Der Prophet.**"

Termina

sprzedaży, kupna, dzierzawy, licytacyi i t. d.

Dnia 18. stycznia. Sprzedaż różnych rzeczy po M. Blumenfeld we Lwowie.

Dnia 19. stycznia. Licytacya na dostarczenie papieru w Winnikach.

Dnia 22 stycznia Sprzedaż realności nr. pod $186^2/_4$ w Stanisławowie. — Sprzedaż realności pod nr. 13 w Sadogurze.

Dnia 25. stycznia. Sprzedaż dóbr Tworylno w obwodzie Sanockim w Przemyślu. — Wydzierzawienie dóbr Kuczurmare do funduszu religijnego należących w Czerniowcach.

Dnia 27 stycznia. Sprzedaż gruntu pod nr. 134 w Chłopach w Komarnie.

Dnia 28. stycznia. Sprzedaż wsi Rekliniec w obwodzie Żółkiewskim we Lwowie.

Dnia 29. stycznia. Licytacya na wyrestaurowanie łacińskiego kościoła w Gwoździcu w Kołomyi. — Sprzedaż realności po nr r. 5. w Dubiecku.

KRONIKA.

Na przyszłą sobotę d. 23. stycznia zapowiedziany jest Bal subskrypcyjny, pierwszy tegorocznych zapust, a na dochód Małych Dzieci i Niemowląt. Otwiera go Dyrekcya, pewna łask publiczności zawsze życzliwej gdzie chodzi o wsparcie i utrzymanie Zakładów dobroczynnych, z których Obywatel lwowski słusznie się szczyci, bo je sam tworzył i sam utrzymuje. Ztąd też tuszymy, że im i nigdy podupaść nie dozwoli, przyczyniając się do ich zasiłku, ilekroć podobna jak teraz sposobność się podaje. Bal dany będzie w sali redutowej hr. Skarbka.

Trzynasta lista składek z wykupna kart uwalniających od powinszowania nowego roku 1858.

Złożyli: Jego Excelencya c. k. Namiestnik Agenor hrabia Gołuchowski 10r., panowie: Mosch c. k. radca nadworny 4r., Schmidt sekretarz namiestnictwa 2r., Posinger sekretarz namiestn. 1r., Kuczkowski 1r., baron Moszyński 1r., Słońśki 1r., Podsoński 1r., Zellinger 1r., Sokulski 20k., pani Świeprawska 20k., R. B. 1r., K. M. 20k., T. B. 20k., Kuryłowicz 1r., Finger 1r., Goldbaum 30k., Schellenberg i Wache 2r., Południewski 1r., Krawczykiewicz 1r., dr. Urbański 1r., Józef Klein 1r., Ludwik 1r., Szlachtowski 30k, Wieczyński 2r., Turkuł 2r., Jankowski 1r., Magatschek 30k., Langer 12k., Heintsch 6k., N. N. 20k., pi. Grywalask 6k., Zasławski 1r., Doleschal 20k., Wierzchowski 12k., pi. Zasławska 30k., J. M. K. 1r., Śliwiński 1r., Janda c. k. kapitan 2r., Breuer 2r., Floryan Singer 2r., Strzelecki 1r., Karge 1r., Madejski 1r., Mochnacki 2r., dr. Nowiński 1r., baron Pohlberg wiceprezydent c. k. sądu krajowego 1r., Adam Sidorowicz 1r.30k., Schenk 1r., Lehmann 1r, Schörner 15k, książę Poniński 2r.40k., księżna Ponińska 1r., pi. Rogalska 20k., Głowacki c. k. profesor 1r., Lamboy 30k., N. N. 12k., Plautin 24k., Schramel 20k., Seyfart 12k., pi. Teifel 12k., Tytus Lewakowski 2r., pi. Poletyłło 1r., Piotr hrabia Komorowski 1r., N. N. 12k., Milski 12k., Kościcka 20k., N. N. 20k, Hanke 40k., Rodecki 30k., Fiala 20k., Nepustil 10k., Lange 12k., Łoziński 20k., Schittawans 30k., pi. Pflug 1r., Boradyński 20k., Fekete 1r., pi. Ziętarska 1r., Kwiatkiewicz c. k. radca zamiestnictwa 2r., N. N. 30k., dr. Podlewski 1r. razem 82r.39k. Dotego z ostatniej listy 810r.12k. Suma 892r.51k. m. k.

Holenderski połów śledzi zajmował w 1857 roku w ogóle 90 okrętów, które zrobiwszy 171 podróży przywiozły 1854 beczek śledzi, podczas gdy w 1856 roku zrobiły 82 okręta 175 podróży i zyskały 2556 beczek ładunku.

— W pobliżu Manheimu zabito zająca z rogami. Oba rożki mają długość na palec i są z przednią częścią czaszki mocno zrośnięte. Miłośnik myśliwstwa stwa zapłacił za tę osobliwość 12 luidorów i kazał ją wypchać.

— Jeden z wesołych korespondentów donosi z Audy: „Nasze wojska uderzyły w swym odwrocie na obóz strasznego i przedsiębiorczego nieprzyjaciela. Muszę donieść ze wstydem, że 9 pułk lansierów ratował się tylko ucieczką; oficerowie i szeregowi uciekali w największym bezładzie, a artylerzyści zostawiwszy działa poszli także za przykładem całego wojska. Nieprzyjaciel dopędził nasze wojska w obozie, rzucił się na namioty i nareszcie na główną armię, która widząc z przerażeniem uciekające wojska stanęła co spieszniej pod broń. Szkoci nawet, nietylko że stracili zwykłą odwagę, ale pokazali się lękliwsi nad innych. Nareszcie i majtki rozwinęli swe żagle nie szczędząc marynarskich przekleństw. Napróżno ukrywałbym dłużej, muszę wyznać ze wstydem, że nieprzyjaciel całą naszą armię zmusił do ucieczki. Po dłuższym dopiero czasie cofnął się, lecz w najlepszym porządku i z małą tylko stratą. Jednak nie gniewaj się ani lękaj zacny czytelniku, i pomyśl co byłbyś zrobił, gdyby cię opadł cały rój pszczół. Gdy angielskie wojska wracały z Alumbagu do obozu, wetknął jeden z lansierów bagnet w gniazdo os dzikich. Jakie były następstwa, opisaliśmy wyżej."

Dodatek tygodniowy Nr. 3.

przy dzisiejszej Gazecie zawiera:

1. Wacław Hieronim Sierakowski, starowierny pasterz w XVIII. wieku, przez Maurycego hr. Dieduszyckiego.
   „Dyecezya kamieniecka. Biskupie rządy Wacława w dyecezyi kamienieckiej i powołanie na biskupstwo przemyskie. Edykta jego duchowne i kościelne."
2. Budżet wydatków miasta Lwowa na rok ad. 1858. Preliminarz lwowskich dóbr miejskich na r. 1858.
3. Bagna i moczary w lwowskim okręgu administracyjnym.
   1. Bagna i moczary Wiszeńskie.
4. Instytut Drohowyski fundacyi hr. Stanisława Skarbka.
   Wynikłości obrotu funduszów Skarbkowskiej fundacyi za rok administracyjny 1857.

Główny Redaktor *M. Szrzeniawa Sartyni.*

Z c. k. galic. drukarni rządowej.